

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 894: Phàm Thực Hành Các Pháp Thế Gian, Điều Lấy Từ Bi Làm Gốc

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 076)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phàm thực hành các pháp thế gian, điều lấy từ bi làm gốc. Hết thấy đều vì lợi người, không giữ tâm lợi mình. Mỗi mỗi không trái với Phật pháp, thì thế pháp chính là Phật pháp.】

Quý vị có từ bi, vậy từ bi thể hiện ở đâu? Từ bi được thể hiện ngay trong những hành vi sinh hoạt đời sống của quý vị, toàn bộ đều là vì lợi ích của người khác, từng ly từng tí đều vì người, còn đời sống của bản thân mình thì càng đơn giản càng tốt. Sau khi tôi học Phật, ngần ấy năm nay, cuộc sống của tôi luôn tùy duyên; nếu tôi không sống chung với đại chúng các vị, mà chỉ trải qua ngày tháng một mình, thì tôi vô cùng tự tại và an lạc, mỗi ngày tôi chỉ cần ăn một bữa là đủ. Quý vị nhìn thấy đời sống của tôi, chẳng có chút dinh dưỡng nào cả, nhưng tôi lại vô cùng an vui. Từng ly từng tí đều giúp đỡ người khác, giúp đỡ người khác thật an lạc biết bao! Quý vị mỗi ngày đều bàn luận về dinh dưỡng, về bảo dưỡng, về bồi bổ, kết quả là bồi bổ ra một thân đầy bệnh tật. Tôi chẳng cần thứ gì cả, cơ thể vẫn khỏe mạnh, tự tại an vui, tinh thần càng dùng lại càng thêm sung mãn. Từ đó có thể thấy, sức khỏe của thân và tâm từ đâu mà có? Là từ tâm thanh tịnh mà ra. Quý vị bồi bổ ra sao, bảo dưỡng thế nào, có sao vẫn cứ rước lấy một thân đầy bệnh tật? Là do tâm không thanh tịnh, trong tâm chứa ba thứ độc là tham, sân, si. Trong tâm chứa đựng ba độc, thì làm sao quý vị có thể khỏe mạnh cho được! Trong tâm không còn chất độc nữa, chỉ có một bề từ bi, một bề thanh tịnh, thì dầu chẳng cần đến chút ẩm thực bồi bổ nào, cũng đều khỏe mạnh và an vui. Quý vị phải thấu hiểu đạo lý này, phải tỏ tường được chân tướng sự thật. Cho nên quý vị gọi tôi ra ăn cơm, tôi tùy duyên, hăng thuận chúng sanh, tùy hỷ công đức, cũng chỉ là tùy thuận diễn theo những huyền cảnh

này mà thôi! Vì vậy điều quan trọng là, ở chỗ này phải thật sự học tập: thấy đều vì lợi người, tuyệt đối không giữ tâm lợi mình.

Cho nên chúng ta học Phật, người Thầy là vô cùng quan trọng, phải là vị chân Thiện tri thức. Những đạo lý cơ bản và phương pháp tu học này của tôi, đều là do Đại sư Chương Gia truyền thụ. Năm tôi hai mươi sáu tuổi, mới tiếp xúc với Phật pháp được một tháng, thì đã quen biết với Đại sư Chương Gia. Tôi thỉnh giáo Ngài xem Phật pháp phải nhập môn từ đâu, Ngài bảo tôi: Nhìn thấu, Buông xuống. Tôi hỏi Ngài phải bắt tay vào làm từ đâu? Ngài bảo tôi: Bồ thí. Tôi rất vâng lời, Thầy dạy thế nào, tôi liền thật sự làm y như thế; lợi ích mà tôi có được chính là nhờ vào điểm này. Tôi tôn kính Thầy, Thầy dạy điều gì tôi đều vâng theo điều đó; tôi tin tưởng Thầy không lừa dối tôi, Thầy đối với tôi bằng cả tấm lòng chân thật, nên tôi y giáo phụng hành, và quả thật đã đạt được lợi ích chân thật. Đây chính là đại căn đại bản trong việc tu hành của chúng ta; nếu như vẫn còn khởi niệm vì bản thân mình mà không vì người khác, thì dầu cho chư Phật Bồ Tát có đích thân đến chỉ dạy, quý vị cũng chẳng được thọ dụng gì. Thế nên Phật pháp phải hạ thủ từ ngay chỗ này, niệm niệm đều nhớ nghĩ đến tất cả chúng sanh, tận tâm tận lực mà làm, thì công đức ắt sẽ viên mãn.

Mỗi mỗi không trái với Phật pháp, vậy Phật pháp là gì? Những gì được giảng trong kinh “Kim Cang” chính là tổng cương lĩnh: “Ứng vô sở trụ, nhi hành bồ thí” (Nên không trụ vào đâu, mà thực hành bồ thí). Bồ thí, phần trước đã giảng qua, chắc mọi người vẫn còn nhớ, bồ thí bao trùm toàn bộ đời sống của chúng ta; xin đừng chỉ nhìn vào hai chữ “bồ thí” rồi cho rằng tôi bỏ ra chút tiền thì gọi là bồ thí, sai rồi! Bồ thí là toàn bộ đời sống. Từ lúc chúng ta khởi tâm động niệm, cho đến mọi hành vi trong đời sống thường ngày, đều nằm trong hai chữ bồ thí này, chính là ngay trong đó dạy quý vị phải buông xuống, phải xả bỏ. Xả bỏ điều gì? Xả bỏ bốn tướng, xả bỏ bốn kiến; đem những thứ này bồ thí đi, thì quý vị sẽ mỗi mỗi không trái với Phật pháp, thấy đều như pháp rồi. Pháp thế gian thấy đều là Phật pháp; mặc áo, ăn cơm, làm việc, xử sự đối người tiếp vật, không có việc gì mà chẳng phải là Phật pháp.